

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecători: Toma Nadejda, Boico Victor,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui

Lisnic Alexandr XXXXX, născut la
XXXXX.

Termenul de examinare:

prima instanță: 10.07.2018 – 03.05.2019

instanța de apel: 27.05.2019 – 09.10.2019

instanța de recurs: 26.12.2019 – 11.03.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca (sediul central) din 03 mai 2019, Lisnic Alexandr a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (un) an, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă acțiunea civilă fiind dispusă încasarea în mod solidar de la **XXXXX** și Lisnic Alexandr în beneficiul lui Catlabuga Eleonora suma de 5300 (cinci mii trei sute) lei cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune și suma de 1245,72 (una mie două sute patruzeci și cinci) lei cu titlu de cheltuielile pentru transport, în total suma de 6545,72 (șase mii cinci sute patruzeci și cinci) lei.

A fost respinsă ca neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat cu privire la casarea cheltuielilor judiciare.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și **XXXXX** în latura cărui instanța de recurs ordinar nu va examina cauza, reieșind din limitele recursului declarat de avocatul Paladi Rodica.

2. În sentință prima instanță a constatat în fapt că: Lisnic Alexandr, în perioada de timp din luna **XXXXX** până la 04 **XXXXX**, urmărind scopul de profit și sustragere pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin înțelegere prealabilă, împreună și de comun acord cu tatăl său **XXXXX**, intenționat, dându-și seama de

caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, au pătruns în gospodăria lui Catlabuga Eleonora, a.n.XXXXX, situată în XXXXX, XXXXX, de unde pe ascuns au sustras și însușit o coasă metalică, de culoare albastră, cu coadă din lemn de culoare deschisă, întărită pe vint la preț de 250 lei; trei unități de lemn tivit, cu lungimea de aproximativ 6m și lățimea de 40 cm, în total la preț de 3200 lei; o găleată confecționată din masă plastică, de culoare albă, cu capacitatea de 10 litri, la preț de 30 lei; 2 cratițe metalice confecționate din aluminiu, cu capacitatea de 5 litri, la preț de 70 lei una, în total 140 lei; două cratițe metalice confecționate din aluminiu, cu capacitatea de 2,5 litri, la preț de 30 lei una, în total în sumă de 60 lei; douăzeci de păhare confecționate din sticlă, de culoare străvezie, fără careva ornament, cu capacitatea de 80 ml., la preț de 110 lei toate; șase farfurii de culoare albă, cu flori primprejur pentru masă la preț de 10 lei una, în total în sumă de 60 lei; șapte farfurii mari pentru fructe de culoare verde deschis, la preț de 50 lei una, în total în sumă de 350 lei; trei cuțite cu lungimea de la 30 cm., până la 50 cm., confecționate manual, în preț total de 45 lei toate; șase furculițe de inox, toate la preț de 60 lei; o tigaie confecționată din fontă cu capacitate de aluminiu, la preț de 150 lei; un vas (canistră) cu capacitatea de 4 litri, de culoare galbenă, cu eticheta pe ea lipită "Castrol" cu cantitatea de un litru, de ulei auto, la preț de 200 lei; un vas (canistră) cu capacitatea de 2,5 litri, de culoare verzuie, cu eticheta pe ea lipită "Antifreez" cu cantitatea de un 1 litru de antifreez, la preț de 50 lei; un aparat radio portativ, confecționat din masă plastică, de culoare neagră, de model „Meridian”, la preț de 150 lei; 25 metri de covor țesut de mână, de culoare roșu, albastru închis și negru cu lungimea de 25 m., la preț de 30 lei pentru un metru, în total în sumă de 750 lei; 10 metri de așternut țesut din haine vechi, la preț de 20 lei un metru, în total în sumă de 200 lei; un set de albituri standard pentru pat, de culoare roză deschis, de stil euro, la preț de 550 lei; două becuri electrice de iluminat, de tip econom, cu capacitatea 12w, în formă de spirală, la preț de 45 lei un bec, în total în sumă de 90 lei; o butelie din sticlă cu capacitatea de 0,5 litri, de brendy „Călărași”, la preț de 75 lei; un kilogram de orez la preț de 14 lei; două kilograme de zahăr, la preț de 28 lei în total; un kilogram de mălai la preț de 11 lei; un kilogram de paste la preț de 36 lei; un balon mare de aragaz în preț de 1000 lei, astfel cauzându-i părții vătămate o pagubă materială considerabilă în sumă totală de 8009 lei.

Acțiunile inculpatului Lisnic Alexandr au fost încadrate în prevederile infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită de două persoane, prin pătrundere în locuință și cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către:

3.1. Avocatul Olșanski Alexandr în numele inculpatului Lisnic Alexandr prin care a solicitat casarea sentinței cu emiterea unei noi hotărâri prin care Lisnic Alșexandr să fie achitat de sub învinuirea înaintată pe motiv că fapta nu a fost comisă de acesta.

În motivarea apelului, avocatul a menționat că învinuirea formulată și sentința sunt bazate pe depozițiile părții vătămate, care au divergențe și nu sunt confirmate incontestabil prin alte probe. Cuantumul lucrurilor sustrase a fost majorat artificial de către partea vătămată. În cursul judecării nu s-a dovedit, că balonul de gaz și altele lucruri ridicate din gospodăria lui Lisnic și coasa ridicată de la Covalciuc le aparțin inculpaților. Recunoașterea obiectelor a fost efectuată cu încălcarea cerințelor art. 117 alin. (3) Cod de procedură penală. Nu a fost dovedit incontestabil, că Lisnic Alexandr a participat în comiterea crimei imputate singur iau împreună cu cineva.

3.2. Avocatul Mînăscuță Valentina în numele inculpatului XXXXX, prin care a solicitat casarea totală a sentinței, emisă în privința inculpatului XXXXX, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care XXXXX să fie achitat deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii. Din aceleași considerente să fie respinsă și acțiunea civilă înaintată de partea vătămată.

3.3. Partea vătămată Catlabuga Eleonora, prin care a solicitat casarea sentinței și aplicarea unei pedepse mai aspre în privința ambilor inculpați.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2019, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. În motivarea soluției instanța de apel a menționat că în urma evaluării probelor cercetate, judecând cauza penală prezentă prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Lisnic Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, făcând o încadrare juridică corectă a acțiunilor acestuia, totodată corect a stabilit categoria și termenul pedepsei aplicate, ținând cont de circumstanțele cauzei și persoana stabilită a fi vinovată.

Instanța de apel a reținut că soluția primei instanțe se bazează pe probele cercetate în cadrul procesului judiciar, și anume: declarațiile părții vătămate Catlabuga Eleonora, XXXXX, precum și alte probe scrise, care au fost studiate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel suplimentar, fapt din care instanța de apel a concluzionat că prima instanță corect a stabilit starea de fapt și a calificat acțiunile inculpatului Lisnic Alexandr.

În opinia instanței de apel, probele nominalizate și examinate în ansamblu prezintă o situație clară și fără de dubii a circumstanțelor de fapt ce determină cu certitudine că Lisnic Alexandr este vinovat în faptele constatate de prima instanță. Probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția lui

Lisnic Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal, în deplină măsură.

Potrivit declarațiilor părții vătămate, bunurile sustrase au o valoare de peste 9000 lei, ceea ce pentru ultima este o pagubă considerabilă, or, aceasta este pensionară, este foarte bolnavă și ține mult la moștenirea lăsată de părinții ei, insistând în fața instanței ca să se încaseze din contul inculpaților.

În acest sens instanța de apel a notat că potrivit art. 126 alin. (2) Cod penal, caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnătatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudicierii drepturilor și intereselor ocrotite de lege - gradul lezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

De asemenea instanța de apel a conchis că prima instanță corect a reținut că inculpații s-au încurcat în declarațiile lor atunci când au încercat să explice proveniența coasei, declarând mai întâi numele persoanei de la care au procurat, ulterior indicând la o persoană de gen masculin și de origine romă și mai apoi că au procurat coasa de la o piață dintr-un alt sat, care în cele din urmă a fost dată martorului XXXXX în schimbul băuturilor alcoolice, coasă care a fost recunoscută de către partea vătămată că a fost sustrasă din gospodăria sa. Mai mult, reieșind din declarațiile martorilor XXXXX Alexandr, instanța a stabilit că Alexandru (adică inculpatul), i-a propus să procure lenjerie de pat, fețe de perne și alte bunuri, care a dorit să facă schimb pe băutură sau bani, dar el a refuzat, deoarece a auzit că sa furat ceva din gospodăria lui Catlabuga Eleonora, fapt însă care a fost negat cu vehemență de către inculpat în fața instanței, deși a declarat că cu martorii nu sunt în relații ostile și că acesta nu ar avea de ce să mintă.

Astfel, instanța de apel a susținut concluziile primei instanței cu privire la constatarea vinovăției inculpatului Lisnic Alexandr în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal ce a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil, iar poziția aleasă de inculpat instanța a apreciat-o ca o formă de apărare și încercare de a evita răspunderea pentru faptele săvârșite.

Cu referire la pedeapsa aplicată, instanța de apel a menționat că prima instanță a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, și anume de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii comise de către inculpat, care se califică de legislator ca mai puțin gravă, de urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, precum și persoana inculpaților, care nu au recunoscut vina în faptele incriminate, se caracterizează negativ, totodată nu sunt la prima abatere penală, astfel instanța de apel a considerat a fi echitabilă pedeapsa aplicată inculpatului Lisnic Alexandr sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, or, sancțiunea prevăzută de art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, prevede ca pedeapsă - amendă de la 650 la 1350 unități convenționale sau

muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau închisoare de până a 4 ani.

În privința inculpatului Lisnic Alexandr I nu au fost reținute circumstanțe agravante, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, pe parcursul examinării cauzei a manifestat un comportament indiferent față de partea vătămată, de asemenea a fost adus cu forța în fața instanței și nu a recuperat paguba, încercând prin diferite metode să se justifice. Totodată, a fost menționat că Lisnic Alexandr anterior a fost implicat în situații de furt, conform cazierului judiciar (forma 246) anterior a fost tras la răspundere penală în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, însă urmărirea penală în cauza penală nr.XXXXX prin ordonanța din 20.11.2013 a fost încetată în baza art. 109 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților. Lisnic Alexandr se caracterizează negativ, provine dintr-o familie social vulnerabilă, nu este angajat în câmpul muncii, consumă alcool, intră în cârdășie cu persoane predispuse la comiterea diferitor ilegalități. Recent a fost atras răspundere contravențională pentru furt. (f.d.141).

Din considerentele indicate și ținând cont de faptul că ultimul nu și-a recunoscut vina în fapta imputată, de atitudinea nepăsătoare față de cele săvârșite, reiese că ultimul nu a făcut concluziile necesare, fapt care denotă că măsurile anterioare nu și-au atins scopul de prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni din partea lui, ceea ce înseamnă că nu a conștientizat pericolul social și urmările acțiunilor sale, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a considerat necesar de a aplica în privința lui Lisnic Alexandr o pedeapsă sub formă de închisoare în limitele sancțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Din cele stabilite, instanța de apel a conchis că apelurile declarate sunt nefondate deoarece nu au fost aduse careva motive întemeiate în susținerea cerințelor înaintate de apelanți, fiind relatate faptele conform viziunii părții vătămate și avocatului inculpatului, iar argumentele expuse fiind în contradicție cu circumstanțele stabilite de prima instanță pe parcursul examinării cauzei.

Cu referire la argumentele părții apărării, instanța de apel a menționat că nu pot fi reținute afirmațiile invocate de inculpați că coasa a fost procurată de la piață, deoarece coasa a fost procurată de XXXXX de la XXXXX, fapt confirmat din declarațiile martorului, obiect ce a fost recunoscut de partea vătămată ca coasa care a fost sustrasă de la ea din gospodărie.

Motive de a nu da credibilitate declarațiilor părții vătămate și a martorilor audiați pe caz instanța de apel nu a stabilit întrucât ultimii au dat declarații fiind preîntâmpinați pentru răspunderea penală pe care o poartă pentru darea de mărturii false, precum și sub jurământ, totodată declarațiile respective sunt sprijinite de probele cercetate și corespund cu circumstanțele stabilite pe caz.

Nu au fost reținute nici argumentele invocate de partea apărării că recunoașterea obiectelor a fost efectuată cu încălcarea cerințelor art. 117

alin. (3) Cod de procedură penală, unde s-a reglementat, că obiectul ce urmează a fi recunoscut se prezintă împreună cu cel puțin 2 obiecte omogene, instanța de apel apreciindu-le ca declarative, fiind expuse în apărarea inculpatului, mai cu seamă că coasa a fost recunoscută de partea vătămată dintre trei coase, fapt ce rezultă din procesul-verbal de recunoaștere a obiectului (f.d. 91 volumul 1).

La fel instanța de apel a respins și afirmațiile invocate în apel cu referire la art. 8, 389 Cod de procedură penală, că în urma judecării cauzei prin ansamblul probelor cercetate de instanță vinovăția inculpatului Lisnic Alexandr n-a fost confirmată cu certitudine, că nu s-a dovedit incontestabil, că Lisnic Alexandr a participat în comiterea crimei imputate, instanța apreciindu-le ca fiind declarative și nu constituie temei de achitare a inculpatului, iar negarea vinovăției inculpatului este combătută prin ansamblul de dovezi examinate în instanța de apel, iar afirmațiile că inculpatul Lisnic Alexandr nu este vinovat instanța de apel le-a considerat ca un mod de apărare a inculpatului în vederea eschivării de răspundere penală, declarațiile în sensul dat fiind combătute prin totalitatea de probe cercetate.

Instanța de apel a respins și afirmațiile invocate în apel de partea vătămată cu referire la blândețea deoarece acestea sunt declarative, întrucât pedeapsa aplicată față de inculpați este echitabilă și proporțională faptei săvârșite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei și normele legale și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpaților, temei de agravare a pedepsei închisorii stabilite nefiind constatat.

5. Recurs împotriva deciziei instanței de apel a declarat avocatul Paladi Rodica în numele inculpatului Lisnic Alexandr, prin care, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și achitarea inculpatului Lisnic Alexandr de sub învinuirea înaintată.

În motivarea recursului, avocatul a menționat că:

- sentința precum și decizia instanței de apel sunt lipsite de caracter obiectiv și argumentare în ce privește constatarea cu certitudine a faptelor comise de inculpați;

- instanța de apel nu a dat apreciere și nu a argumentat declarațiile inculpaților prin care aceștia au declarat precum ca lucrurile găsite le aparțin ori atât coasa cât și robinetul nu au fost sustrate dar au fost procurate personal;

- referitor la depozițiile martorului XXXXX A., date la faza urmăririi penale și cele în cadrul audierii în prima instanță pe care martorul le-a negat, sunt contradicții care nu au fost înlăturate;

- modificarea listei bunurilor sustrate și prețul acestora efectuat de partea vătămată în prima instanță, precum și lipsa bunurilor invocate de ultima care nu au fost depistate la inculpați trezesc dubii referitor la implicarea inculpaților în furtul care a avut loc;

- în partea ce ține de aplicarea pedepsei instanța de apel greșit a reținut circumstanțe care au influențat aplicarea pedepsei cu închisoare, or, articolul incriminat prevede și alte măsuri de pedeapsă.

6. Referințe asupra recursului declarat, au fost depuse de către partea vătămată Catlabuga Eleonora prin care a pledat pentru respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel fără modificări, și de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Suvac N., prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Verificând argumentele recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă, că apărarea pledează pentru nevinovăția inculpatului, invocând în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, totodată printre argumentele recursului fiind evidențiată și poziția cu privire la comiterea unei eventuale erori în opinia recurentului cu privire la individualizarea pedepsei aplicate inculpatului Lisnic Alexandr, prin urmare instanța de recurs ordinar atestă semnalarea temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit căroră hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;* precum și când 10) *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a

respectat prevederile art. art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile apărării prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele susținute de apărare în cererea de apel. Aceasta deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că apărarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

De asemenea, Colegiul penal atestă, că respectând prevederile art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, ci coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală și a-i incrimina lui Lisnic Alexandr săvârșirea infracțiunii incriminate.

Cu referire la argumentele apărării prin care se invocă dezacordul cu aprecierea de către instanța de apel a versiunii prezentate de apărare, precum că inculpatul nu a săvârșit fapta incriminată, Colegiul penal menționează că acestea nu pot fi reținute în contextul în care apărarea solicită achitarea inculpatului, iar în același timp critică decizia instanței de apel și la capitolul individualizării pedepsei.

Totodată, instanța de recurs reiterează că la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a acestor instanțe.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente faptice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunilor incriminate.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenții, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței.

Drept urmare, Colegiul penal reiterează, că nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către apărare, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține.

În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Cu referire la temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează, că potrivit art. 75 Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a Codului penal în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele atenuante și agravante, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, Colegiul penal reține, că persoanei declarate vinovate, trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, instanța de recurs reamintește, că categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blândă - amendă, până la cea mai aspră - detențiune pe viață.

În conformitate cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative, prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Respectiv, doar instanța de judecată este în măsură să înfăptuiască acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a săvârșit o infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Astfel, instanțele de fond corect au reținut că inculpatul nu și-a recunoscut vinovăția, pe parcursul examinării cauzei a manifestat un

comportament indiferent față de partea vătămată, de asemenea a fost adus cu forța în fața instanței și nu a recuperat paguba, încercând prin diferite metode să se justifice. Anterior a fost implicat în situații de furt, în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, însă urmărirea penală în cauza penală nr. XXXXX prin ordonanța din 20.11.2013 a fost încetată în baza art. 109 Cod penal, în legătură cu împăcarea părților. Lisnic Alexandr se caracterizează negativ, nu este angajat în câmpul muncii, consumă alcool, intră în cârdășie cu persoane predispuse la comiterea diferitor ilegalități. A fost atras răspundere contravențională pentru furt (f.d.141). Faptul dat denotă că inculpatul nu a tras concluziile necesare, nu s-a corijat și din nou a săvârșit o infracțiune cu intenție.

Prin urmare, nu poate fi reținut argumentul recurentului precum că inculpatului i-a fost stabilită neîntemeiat o pedeapsă de 1 an închisoare, or, la individualizarea pedepsei penale instanța de apel a ținut cont de principiul individualizării pedepsei (art. 7 Cod penal) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art. 75 alin. (1) Cod penal și întemeiat a concluzionat că atingerea scopului pedepsei se va asigura doar prin stabilirea față de inculpat a pedepsei închisorii în limitele prevăzute de sancțiunea nomei incriminate.

Față de cele descrise mai sus, Colegiul penal conchide că, instanța de apel la compartimentul individualizării pedepsei, a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 7, 61, 75 Cod penal.

Prin urmare, Colegiul penal constată că, concluzia instanței de apel corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind motivată și aplicată în limitele legii, motiv din care se impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat de către avocatul Paladi Rodica în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Palade Rodica în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 09 octombrie 2019, în cauza penală în privința lui **Lisnic Alexandr XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **29 mai 2020**.

Președinte
Judecători

/semnătură/
/semnătură/
/semnătură/

Timofti Vladimir
Toma Nadejda
Boico Victor